

Arrest

nr. 185 509 van 18 april 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 september 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CAMERLYNCK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MENSAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) op 4 augustus 2014. Haar vorige aanvraag werd na advies van de ambtenaar geneesheer van 22 oktober 2013, op 25 oktober 2013 geweigerd.

Op 1 september 2014 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing met motieven:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 04.08.2014 bij onze diensten werd ingediend door:

*K.. O. (R.R.: (...);
nationaliteit; Wit-Rusland
geboren te Grodno op 01.10.1982
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 25.10.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 04.11.2010. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 04.11.2010 (zie bevestiging arts dd.27.08.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 25.10.2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enige middel luidt:

“Het beroep is gegrond op een schending van art. 9ter van de Vreemdelingenwet, en op een schending van de materiële motiveringsverplichting. De motieven van de bestreden beslissing zijn gebrekkig, en zij kunnen de beslissing niet dragen.

1. De bestreden beslissing stelt :

(...)

2 Uit een nauwkeurige lezing van de attesten die verzoekster voorgelegd heeft bij haar aanvraag dd. 04.11.2010 (stukken 1 en 2) en de attesten die zij voorgelegd heeft bij haar aanvraag dd. 04.08.2014 (stukken 3 en 4), blijkt nochtans dat de gezondheidstoestand van verzoekster in deze vier jaar wel degelijk gewijzigd is. Waar er nog zou kunnen gesteld worden dat de aard van de aandoening van verzoekster in 2010 en 2014 min of meer dezelfde is, kan dit zeker niet meer gezegd worden wat betreft de ernst van de aandoening. De ernst van de aandoening van verzoekster is tussen 2010 en 2014 ter zeerste toegenomen. De attesten van 2014 (stukken 3 en 4) maken melding van een gevaar voor automutilatie en zelfmoord, waar dit in 2010 nog het geval niet was.

3. Verder kan verzoekster nog verwijzen naar het omstandig medisch verslag dat Dr. L. WEYNS, psychiater, op 24 september 2014 opgesteld heeft (stuk 5). In dit verslag schrijft psychiater L. WEYNS zijn medisch gestoelde argumentatie tegen de bestreden beslissing neer. Brevitatis causa zal verzoekster de inhoud van dit verslag niet overnemen in haar verzoekschrift, doch zij verwijst uitdrukkelijk naar dit omstandig medisch verslag, dat één geheel met haar verzoekschrift uitmaakt.

Er kan onmogelijk gesteld worden dat psychiater L.WEYNS, die erg deskundig en plichtsbewust is, een verslag zou opstellen om verzoekster een genoeg te doen. Het medisch verslag is opgesteld op basis van objectieve bevindingen die Dr. L. WEYNS gemaakt heeft tijdens zijn jarenlange psychiatrische behandeling van verzoekster.

Verzoekster is dan ook van mening dat, op basis van de medische elementen die door psychiater L. WEYNS ontwikkeld werden in dit medisch verslag, de bestreden beslissing vernietigd dient te worden.”

2.2. De verwerende partij verwijst naar het medische advies van 22 oktober 2013 opgesteld naar aanleiding van een eerdere aanvraag waar al sprake was van zelfmoordgevaar zodat terecht werd vastgesteld dat de verzoekende partij geen nieuwe elementen heeft aangehaald in de aanvraag die het voorwerp uitmaakt van huidig beroep.

2.3. De verzoekende partij stelt dat zij niet kan instemmen met de motieven van de bestreden beslissing, dat deze gebrekkig zijn en voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partij bekritiseert de bestreden beslissing inhoudelijk en voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Nazicht van de materiële motivering vergt in casu nazicht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidde ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

“§ 1

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonde overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1

(...)

§ 2

(...)

§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoonde op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4

(...)

§ 5

De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6

(...)

§ 7

(...)"

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 4 augustus 2014 baseert op haar posttraumatisch stresssyndroom met depressie. Het middel houdt in essentie voor dat de aard van de aandoening "min of meer" hetzelfde is maar dat dit niet geldt voor de ernst van de aandoening. De verzoekende partij stelt dat haar aandoening tussen 2010 en 2014 ten zeerste is toegenomen. Zij poneert dat de attesten van 2014 melding maken voor automutilatie en zelfmoord wat in 2010 niet het geval was.

Voor het overige is haar betoog theoretisch en verwijst zij naar een medisch verslag van 24 september 2014, opgesteld na het nemen van de bestreden beslissing en bedoeld als kritiek op het medisch advies, dat aan de basis ligt van de bestreden beslissing, er deel van uitmaakt en mede ter kennis werd gegeven met de bestreden beslissing.

Bij de aanvraag die het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing voegde de verzoekende partij twee standaard medische getuigschriften.

Het standaard medisch getuigschrift van 29 mei 2014 van Dr. Weyns meldt dat zelfmoordgevaar als wanhoopsdaad door uitzichtloosheid van haar situatie reëel is en dat er ook automutilatiegevaar is. Het standaard medisch getuigschrift van 10 juli 2014 van dezelfde arts meldt dat zonder behandeling zelfmoordgevaar en automutilatie dan reëel worden.

Het medisch advies van de ambtenaar geneesheer van 27 augustus 2014 stelt dat de aandoening in wezen niet verschilt van de aandoening omschreven in het standaard medisch getuigschrift van 4 november 2010 dat leidde tot een voor de verzoekende partij negatieve beslissing van 25 oktober 2013.

Het medisch getuigschrift van 4 november 2010 stelt als antwoord op de vraag of er regelmatige opvolging door een arts of specialist noodzakelijk is:

"Ambulante psychiatrische behandeling is noodzakelijk gezien de ernst en chroniteit van de psychische aandoeningen: geregeld zijn er crisismomenten met soms automutilatie ('om de pijn te verstillen') en wanhoopsgedachten met suïcidegevaar."

In tegendeel met wat de verzoekende partij stelt blijkt aldus dat de verwerende partij op goede gronden kon oordelen dat de aandoeningen reeds eerder het voorwerp uitmaakte van een onderzoek in een vorige aanvraag, en blijkt geenszins uit een vergelijking van de hierboven geschetste attesten dat de aandoeningen van de verzoekende partij verslechterd zijn. Zowel het attest van 2010 als deze van 2014 spreken over zelfmoordgevaar en automutilatie dat zich soms voordoet.

Waar de verzoekende partij verwijst naar een verslag van 24 september 2014, dat dateert van na het nemen van de bestreden beslissing en waarmee de verwerende partij aldus geen rekening kon houden wijst de Raad erop dat de verzoekende partij nalaat uiteen te zetten in het middel welke elementen van dit verslag een invloed kunnen hebben op de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Het komt de Raad niet toe hiernaar te raden. Ten overvloede in de mate de arts van de verzoekende partij in dit verslag stelt dat de medicatie is toegenomen kan de Raad in het kader van zijn wettigheidstoets enkel vaststellen dat dit niet werd kenbaar gemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing en de verwerende partij derhalve niet kan verweten worden hiermee geen rekening te houden. De Raad dient zich bij de beoordeling van de zaak te plaatsen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. In de mate dat dit verslag kritiek uitoefent op de bevindingen van de ambtenaar geneesheer weerspiegeld in diens advies van 22 oktober 2013 en onder meer stelt niet akkoord te gaan op diens vaststelling dat een PTSD na verloop van tijd uitdooft, het eerder vastgestelde hypothetisch en speculatief karakter van de het zelfmoordgevaar, en de beschouwingen betreffende de automutilatie, kan de Raad enkele vaststellen dat dit medisch advies en de ermee gepaard gaande beslissing van 25 oktober 2013 niet het voorwerp uitmaken van het beroep en deze beslissing inmiddels definitief is. Dergelijke kritiek mist dan ook de nodige ontvankelijkheid.

Er dient te worden besloten dat de verzoekende partij niet het besluit van de verwerende partij weerlegt dat de verwerende partij in alle redelijkheid correct kon oordelen dat de verzoekende partij dezelfde medische elementen aanvoerde als in eerdere aanvragen.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN